

Missa Funeral per l'etern descans del Papa emèrit Benet XVI

**Basílica de la Sagrada Família
7-01-2023**

Benvolguts germans i germanes en el Senyor,

Fa temps, un prevere de la nostra diòcesi que va ser present a la consagració d'aquesta Basílica de la Sagrada Família, m'explicava com li va impressionar la figura del papa Benet XVI abans de començar la celebració de la Santa Missa aquell 7 de novembre de 2010. Diu que estava absort i recollit, en silenci, en un diàleg profund amb l'Invisible. I això contrasta amb l'actitud, a vegades, de ministres ordenats i fidels cristians quan estem distrets, parlant entre nosaltres. No ens adonem de la necessitat de preparar els nostres cors i les nostres ments amb el silenci i la pregària. Cal disposar-nos interiorment per a la trobada amb Déu que ve a salvar-nos, ja que és això precisament el que celebrem amb joia i agraïment en la Santa Missa.

Sí, germans, el papa Benet XVI va aprendre de petit, dels seus pares, a obrir el cor a Déu a través de la pregària. I en el silenci d'aquest diàleg amorós amb qui sabem que ens estima, va sentir la crida del Senyor i el va seguir amb total disponibilitat posant les seves qualitats, els dons rebuts, al servei de l'Evangelí.

Benet XVI estimava la litúrgia i això em fa recordar el que tan bellament deia un altre gran teòleg del segle XX, el pare dominic Yves Congar: «La meitat de la teologia que sé la dec a la litúrgia». Sí, germans, la litúrgia ens ajuda a endinsar-nos en el misteri de Déu, a contemplar-lo, a celebrar-lo, a viure'l i, per tant, a conèixer i a assaborir la bondat i la grandesa de Déu, que és amor.

Déu va donar al papa Benet una gran capacitat intel·lectual que va desenvolupar fins al punt de ser reconegut com un gran mestre. Un mestre que ha sabut fer un veritable diàleg entre la fe i la cultura del nostre temps.

Ara que se n'ha anat a la casa del Pare anem descobrint idees, frases i reflexions que ell ens va regalar i que no sempre vam saber recollir i fer-les nostres.

Una cosa que ell transmetia, no només amb les seves paraules, sinó també amb la seva vida, és el valor de la pregària.

Quan va presentar la seva renúncia, ja ens va dir clarament, i així ho ha practicat, que a partir de llavors serviria l'Església amb la pregària i el sacrifici. ¡Quantes vegades ens deia que qui guia, sosté i condueix l'Església és el Senyor i no som nosaltres! I també ens deia que aquesta veritat, aquesta convicció, hauria de portar-nos a viure sense angoixes, abandonant-nos confiadament a les mans amoroses del Senyor. Ja ens ho va dir Jesús: Mireu els lliris del camp, mireu els ocells del cel... Déu no els abandona, a ells no els falta res. (cf. *Mt 6,26*).

El papa Benet ha estat un home discret, humil, amb una certa timidesa, però això no li impedia defensar els valors de l'Evangelí amb valentia, fonamentant sempre les seves posicions i els seus raonaments. I això ho feia des del respecte als altres i sense por al que poguessin dir o pensar d'ell. Així, el dia que es va retirar (28-02-2013) va dir: «L'Església viu, creix i es desperta en les ànimes, que —com la Mare de Déu— acullen la Paraula de Déu i la conceben per obra de l'Esperit Sant; ofereixen a Déu la pròpia carn i, precisament, en la seva pobresa i humilitat, es fan capaces de generar Crist avui en el món».

[Castellà]

Aceptaba con paz la **fragilidad** personal e institucional, sabiendo que Dios aprovecha nuestra fragilidad y pobreza para manifestar su grandeza y su amor de Padre. ¡Cuántas veces nos decía que veía el futuro de las comunidades cristianas en Europa como pequeñas comunidades vivas, creativas, capaces de ser como la levadura en la masa! Comunidades que serían fermento de una nueva era.

Ese testimonio de esperanza es muy hermoso y más en este tiempo convulso que nos toca vivir. Y esa convicción se fundamenta en las impresionantes y bellas palabras de Jesús: «*Yo estoy con vosotros todos los días, hasta el final de los tiempos*» (Mt 28,20). No nos dice el Señor que nos libraré de las dificultades, sino que nos sostendrá y no nos abandonará.

Nos regaló una encíclica sobre la **esperanza** (*Spe salvi*). ¡Qué gran bien nos hace reflexionar sobre esa virtud en un mundo en el que parece que se pierde la esperanza! En esa encíclica nos recordaba que nuestra esperanza radica en “*saber que existe Aquel que me acompaña incluso en la muerte y que «con su vara y su cayado me sosiega», de modo que «nada temo» (cf. Sal 22,4)*” (n.6). Y añadía: “*María es la estrella de la esperanza*” (n.49).

También nos habló con belleza sobre el amor en su encíclica *Deus caritas est*. En ella observamos la comunión magisterial entre los papas Francisco y Benedicto a la hora de promover un amor a Dios que se ha de traducir en amor a las personas. Nos decía el papa Benedicto: «*Toda la actividad de la Iglesia es una expresión de un amor que busca el bien integral del ser humano*» (n.19). Y añadía que «*la unión con Cristo es al mismo tiempo unión con todos los demás a los que él se entrega. No puedo tener a Cristo solo para mí; únicamente puedo pertenecerle en unión con todos los que son suyos o lo serán*» (n.14). Y concluía: «*Entonces aprendo a mirar a esta otra persona no ya solo con mis ojos y sentimientos, sino desde la perspectiva de Jesucristo. Su amigo es mi amigo.*» (n.18).

Pedimos al Señor, Dios de misericordia, que perdone las faltas, debilidades y pecados de nuestro querido papa Benedicto XVI. Que le acoja en su seno y que desde allí interceda por todos nosotros, por nuestro mundo tan hermoso y que vive tan convulso en estos momentos de la historia.

Me gustaría terminar con las mismas palabras con las que el entonces Card. Joseph Ratzinger acabó la homilía en el funeral del papa san Juan Pablo II: «*Ninguno de nosotros podrá olvidar cómo en el último domingo de Pascua de su vida, el Santo Padre, marcado por el sufrimiento, se asomó una vez más a la ventana del Palacio Apostólico Vaticano y dio la bendición Urbi et Orbi por última vez.*»

Podemos estar seguros de que nuestro amado Papa está ahora en la ventana de la casa del Padre, nos ve y nos bendice. Sí, bendícenos, Santo Padre. Confiamos tu querida alma a la Madre de Dios, tu Madre, que te ha guiado cada día y te guiará ahora a la gloria eterna de su Hijo, Jesucristo Señor nuestro. Amén.” (8-abril-2005).

[Català]

Benvolgut papa Benet XVI, des de la finestra del cel beneeix-nos a nosaltres i intercedeix davant el Senyor perquè la nostra fe no defalleixi i siguem valents i humils apòstols de l'Evangeli de Jesucrist, el Fill de Déu, que es va fer home per salvar-nos a tots. Descansa en pau. Que santa Maria, Mare de Déu i mare nostra, t'aculli com un nen a la falda de la mare i et mostri Jesús, fruit beneït del seu ventre.

† Card. Joan Josep Omella Omella
Arquebisbe de Barcelona